

החייט הזריז

חייט זריז אחד הועסק על ידי האדון מקדונלד המפורסם, כדי לתפור לו סרבל חגיגי, כפי שנהגו ללבוש באירלנד בזמנים ההם. סרבל כזה בצורת חזיה ומכנסיים תפורים כחלק אחד ומקושטים בציציות היה בדרך כלל נוח מאוד לטיולים ולריקודים.

והאדון מקדונלד אמר לחייט שאם הוא יעיז לתפור את הסרבל בלילה, בכנסיה הישנה, הוא ישלם לו ביד נדיבה ביותר. כי ידוע היה שבכנסיה הישנה וההרוסה למחצה רוחות רפאים השתוללו בלילות ונראו שם דברים מפחידים.

החייט הזריז ידע זאת היטב, אבל היה אמיץ למדי, וכשהאדון אתגר אותו לתפור את הסרבל בכנסיה, החליט לעשות כך, כדי לזכות בפרס.

ואכן כאשר ירד הלילה הוא יצא לגיא, כקילומטר מרחק מהארמון, עד שהגיע לכנסיה העתיקה. שם בחר לו אבן מצבה נוחה כדי לשבת עליה, הדליק נר, שם את האצבעון שלו והתחיל לתפור את הסרבל.

תוך כדי תפירה חשב על התמורה הגדולה שהבטיח לו הלורד, ותכנן מה יעשה בכסף הרב. זמן מה הכל התנהל כשורה, אך פתאום הוא הרגיש שהאדמה מתחילה לרעוד תחתיו. וכשהביט סביב, ראה ראש ענק מתרומם מאבני הרצוף של הכנסייה. וכשהראש הגדול התגלה כולו, נשמע קול חזק, חזק ומפחיד: "האם תראה את הראש הגדול שלי?" "אני רואה, אבל אמשיך לתפור!" ענה החייט הזריז והמשיך בתפירה מהירה.

הראש התרומם עוד יותר, עד שניתן היה לראות את הצוואר הענק.
וכשהצוואר התגלה כולו נשמע שוב קול רועם:

"האם תראה את הצוואר הענקי שלי?"

"אני רואה, אבל אמשיך לתפור!" ענה החייט הזריז והמשיך בתפירה מהירה של הסרבל.

הראש והצוואר התרוממו עוד ועוד וניתן כבר היה לראות את הכתפיים והחזה הענקי. ושוב הרעים הקול:

"התראה את החזה הענקי שלי?" ושוב ענה החייט הזריז: "אני רואה, אבל אמשיך לתפור!"
והמשיך לעבוד בתפרים מהירים.

והגוף הענק המשיך עדיין להתרומם מעל הרצוף וכעת התגלה זוג זרועות ענקיות, שנפנפו בפני החייט הזריז, והקול נשמע:

"התראה את הזרועות שלי?"

"אני רואה, אבל אמשיך לתפור!" ענה שוב החייט הזריז והחיש את תפירתו, כי ידע שלא נותר לו כבר זמן רב.

הוא המשיך כך לתפור בתפרים גדולים וראה את הענק לצאת הלאה והלאה מהרצפה, עד שרגל ענקית אחת התרוממה ורקעה על הרצפה. ושוב נשמע הקול:

"התראה את הרגל הענקית שלי?"

"אכן, אכן, אני רואה, אבל בכל זאת אמשיך לתפור" זעק החייט הזריז. הוא תפר כל פעם מהר יותר והתפרים נעשו ארוכים יותר ויותר כדי שהתפירה תיגמר יותר מהר. והוא הגיע כבר לסיום כשהרגל השניה התחילה להופיע מעל הרצפה. אך עוד לפני שהענק הצליח להוציא את רגלו השניה החייט הזריז גמר את מלאכתו. הוא כיבה את הנר קם ורץ מהר מהכנסייה עם הסרבל תחת זרועו.

ואז הדמות הנוראה נתנה שאגה איומה. הענק משך את רגלו מהרצפה, רקע בשתי רגליו ורץ אחרי החייט הזריז הבורח בכל כוחו.

כך הם רצו לאורך הגיא, מהר יותר מהנחל שמציף את הסביבה. אך החייט היה זריז ומהיר תנועה וגם יצא ראשון, וגם רצה מאוד לזכות בתמורה אותה הבטיח לו הלורד.

ולמרות שהמפלצת צווה עליו לעצור, הוא לא נכנע, אלא החזיק חזק בסרבל הגמור ורץ במהירות עד שהגיע לשער הארמון.

הוא הספיק רק להיכנס ולסגור את השער אחריו כשהמפלצת הגיעה לארמון, ובכעס הרב על ההפסד נתנה מכה חזקה בחומה מעל השער, והשאירה שם את טביעת חמשת האצבעות הענקיות. תוכלו לראות אותם שם עוד היום, אם תביטו מקרוב מאוד.

אך החייט הזריז קיבל את תמורתו. כי הלורד מקדונלד שילם לו ביד נדיבה, ולעולם לא הרגיש שתפרים של הסרבל ארוכים מעל המקובל.